

De Gedeputeerde Staten van Vriesland, in overweging genomen hebbende, dat ingevolge art. 8 van het plan van negotiatië van eene somma van f 200,000, ter bestrijding van een gedeelte der kosten voor den aanleg van den Straatweg van Leeuwarden naar de Overijsselsche Grenzen, geautoriseerd bij Zijner Majesteits besluit van den 30 September 1827, no. 33, in de maand September aanstaande de vijfde uitloting tot aflossing van een kapitaal van vijf en twintig duizend gulden, op primo Januarij 1834 moet plaats hebben, en het tijdstip van die uitloting, voorloopig willende vaststellen.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, dat de voorschreven vijfde uitloting zal plaats hebben op Dingsdag den 10 September 1833, des voormiddags ten elf ure, in eene opene zitting van het Collegie van Gedeputeerde Staten, op het Gouvernementshuis te Leeuwarden.

En zal deze resolutie in de algemeene Nederlandsche Staats-Courant, de Haarlemmer en Leeuwarder Couranten worden geplaatst, ten einde daaraan bekendheid te geven.

Leeuwarden,
den 20 Augustus 1833.

De Gedeputeerde Staten van Vriesland,
Du TOUR van BELLINCHAVE.
Ter ordonnantie van dezelve,
L. IJPEIJ.

De Gedeputeerde Staten van Vriesland, willende vaststellen het tijdstip, waarop de zesde uitloting van een kapitaal van acht en twintig duizend gulden, betaalbaar op primo Februarij 1834, zal plaats hebben, van het ten koste der Provincie genegotieerde kapitaal van f 450,000, ter bestrijding der gedeeltelijke kosten voor de noodige herstellingen en verbetering der Zeeweringen, beschadigd door den Watervloed van 1825, ingevolge het plan dezer negotiatië, goedgekeurd bij Zijner Majesteits besluit van den 19 October 1826, no. 114.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Te bepalen dat de zesde uitloting der voorschreven negotiatië zal geschieden op Dingsdag den 8 October 1833, des voormiddags ten elf ure, in eene daartoe door Gedeputeerde Staten te houden openbare zitting op het Gouvernementshuis te Leeuwarden.

En zal deze resolutie in de algemeene Nederlandsche Staats-Courant, de Haarlemmer en Leeuwarder Couranten worden geplaatst, om daaraan de vereischte bekendheid te geven.

Leeuwarden,
den 20 Augustus 1833.

De Gedeputeerde Staten van Vriesland,
Du TOUR van BELLINCHAVE.
Ter ordonnantie van dezelve,
L. IJPEIJ.

ITALIE.

ROME, den 5 Augustus. Ons nieuw financie - plan houdt de aandacht van het publiek steeds bezig. Men berekent daaronder de oprigting van eene disconto - bank, welker bons de regering als kontant geld zal aannemen. De bankiers *Torlonia* en andere agenten zijn naar Napels vertrokken. Sommigen willen, dat hun doel is, om met de heeren *Rothschild* eene nieuwe geldleening van drie miljoenen scudi voor den Pauselijken Stoel te sluiten; anderen meenen, dat de heeren *Torlonia* in Napels eene over-eerkomst denken te treffen, betrekkelijk den tabak en het zout, welke artikelen zij van het bestuur in pacht willen nemen. Nog anderen willen, dat men het plan weder wil opvatten, om Benevent tegen eene schadevergoeding te verruilen. Deze landstreek geeft aan den Paus weinig voordeel, en is te afgelegen.

Tusschen den Koning van Napels en den Paus zijn eenige zwarigheden ontstaan, dewijl de Koning besloten heeft door geheel Siciliën en Napels de kloosters te vernietigen en de geestelijke goederen naar zich te trekken. De geestelijken zullen als schadevergoeding een jaarlijksch pensioen ontvangen. De Paus schijnt daarin gekend te willen zijn; doch velen beweren, dat er een oud verdrag tusschen beide hoven bestaat, waarbij de Koning van Napels geregeld is, in tijden van nood, de geestelijke goederen op Siciliën te kunnen verkoopen, zonder daartoe eene bijzondere toestemming van den Paus te vragen.

Van de Italiaansche grenzen schrijft men, dat de oproerige bewegingen in Zwitserland nadeelig op de zaken van Italië werken, en strengere toezicht op vreemden en reizigers veroorzaken. Men had gehoopt, dat de mislukte pogingen in Piemont de republikeinsche partij voorzigtiger zou gemaakt hebben; reeds was het onderling vertrouwen eenigermate terug gekeerd, en de maatregelen, die op handel en wandel zoo nadeelig werken, werden van hevelsde gematigder; thans is het te vreezen, dat overal weder strengere maatregelen zullen genomen en het onderlinge verkeer aldus verzwagd zal worden. Der Regering strekt zulks niet tot verwijt, maar dengenen, die, het openbaar welzijn vergetende, alles op het spel zetten, om hunner principes of belangens wille. — De rustverstoringen in Zwitserland zijn het geringste kwaad; zij kunnen echter groote gevolgen na zich slepen. De Polen op het Zwitsersche gebied waren steeds bedenkelijke gasten; doch thans kan hunne tegenwoordigheid gevaarlijker worden. Zij staan met de republikeinsche klubs in Frankrijk en Italië in verband, en hebben reeds, tot genoegen van hunne vrienden, een werkelijk aandeel genomen aan de bewegingen in Napels. De Fransche regering had beter gedaan, de Polen te verwijderen naar Frankrijk terug te keeren; zij waren aldaar minder dan in Zwitserland te vreezen. — In Sardinië en Lombardiën is men natuurlijk zeer opmerkzaam op de voorvallen in Zwitserland, en men spreekt van bijeen trekken van troepen aan de grenzen. Dat men zich intusschen niet in den twist der Zwitsers zal mengen, zoo lang de bewegingen niet gevaarlijk voor de andere Staten worden, lijdt geen twijfel, dat echter elke poging, om de rust naar elders te verstoren, nadrukkelijk zal afgewezen worden, is wel zeker. In ieder geval kan men de gebeurtenissen in Bazel en Zwitserland als bijzonder gewichtig beschouwen.

PRUISSEN.

BERLIJN, den 13 Augustus. De aandacht is alhier geheel gerigt op de staatkundige onderhandelingen te Töplitz en hetgeen men er zich van belooft is zeer verschillend, naar mate der partij tot welke men behoort. Men gelooft algemeen dat er een ontwerp bestaat tot een naauw verbond tusschen de drie groote Mogendheden, waarvan het doel zou wezen het bestrijden der omwentelingen, waar dezelve zich ook mochten vertoonen; en men erkent, dat de toestand van Duitschland bovenal de zorgen der Monarchen vereischt, en ook het onderwerp van derzelver beradslagingen zal wezen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 20 Augustus. De tjdgingen uit Zwitserland bepalen zich heden weder tot bijzondere berigten, welke alle getuigen van den onrustigen toestand, immers van de spanning, waarin zich de gemoederen aldaar bevinden. Onder anderen moet men in het kanton Neuenburg voor nieuwe onlusten bevreesd zijn, daar reeds in onderscheidene gemeenten vrijheidsboomen waren geplant. Men vreesd algemeen, dat de storing der orde in de kantons Schwytz en Bazel slechts de voorlooper van meer ernstige gebeurtenissen zal zijn.

Een der Zwitsersche anti-revolutionaire dagbladen behelst het navolgende opmerkelijk artikel over de jongste gebeurtenissen in dat land:

„Hetgeen wij zeer te bejammern vinden, is, dat de gebeurtenissen van Bazel en Schwytz, welke voor de ware vrienden der vrijheid zoo treurig en voor de revolutionairen zoo verblifdend zijn, door de revolutionairen zelve ontworpen, in de verte voorbereid, en, eindelijk, ten uitvoer gebracht zijn.

„Men weet, dat de zoogenaamde landdag van Zurich reeds lang, zoo het heette, zich schande over deszelfs buitengewoon geduld jegens Zwitserland; dat dezelve reeds lang begeerde eene genoegzaam gewapende magt ter beschikking te hebben, ten einde de zoogenaamde oproerigen, die met de rust van Zwitserland speelden, te verpletten, en dit was het eenige oogmerk, waarom dezelve, voor eenige maanden, besloot, het gansche bondsteger op te roepen.

„Deze maatregel bleef zonder gevolgen, omdat, daar er geen oogenschijnlijk voorwendsel toe bestond, dezelve te belgchelijk voorkwam. De revolutionairen moesten dus een ander middel uinderken, om het bondsteger niet alleen op te roepen, maar om hetzelfde ook, zonder zich aan bespotting bloot te stellen, op den voet van oorlog te brengen. Het kwam er vooral op aan, niet als aanvallers op te treden en al het hatelijke daarvan juist op diegenen te werpen, die men wilde vernielen. Dit was het planstuk, dat men had op te lossen.

„Dit plan bood omtrent Bazel volstrekt geene moeilijkheid aan; integendeel, niets was zelfs gemakkelijker. Al wat men te doen had, was, den Liescallers eene getrouwe gemeente te doen aanvallen, welke zoodanig gelegen is, dat de stad haar niet kon te hulp komen, zonder het Liescaller grondgebied te betreden. Het was zoo klaar als

de dag, dat de inwoners van Bazel eerder dat heilige grondgebied verlaten, dan die gemeente te doen te gronde gaan; en van dat oogenblik af zou er eene voldoende reden bestaan, om hen als aanvallers te doen aanmerken.

„Doch nieuwe onlusten in het kanton Bazel konden niet genoegzaam tot voorwendsel strekken, om den eersten en tweeden ban van het Bondsteger op te roepen. Het was dus onvermijdelijk, dat er eene gelijktijdige beweging aan den kant van Schwytz plaats moest hebben. Maar hiertoe deden zich groote bezwaren op, aangezien in al de gemeenten der buitendistrikten de gevoelens verdeeld waren, en geen derzelve zich in massa verklaard had, aan Schwytz getrouw te zullen blijven. Er bevond zich daár geen tusschen andere kantons ingesloten dorp, dat men kon aantasten, ten einde de Schwytzers de grenspalen, welke men hun had toegewezen, te doen overschrijden.

„Hoe zou men het derhalve aanleggen? Men verspreidde losse geruchten, wegens de vijandelijke gezindheden van Schwytz en deszelfs naburen; men toonde zich ongerust, bevreesd, verschrikt: men stelde de drie kleine kantons voor, als wilden dezelve, uit de schuifhoeken hunner gebergten, op het herboren Zwitserland ontelbare drommen van aristokraten doen te voorschijn komen; men vermaande het volk, zich gereed te maken, om geweld met geweld te keeren, enz. Ondercusschen wachtte men zich wel, iets bepaalds bekend te maken, omtrent deze geruchten, welke zich overigens door hunne spoorloosheid zelve tegenspreken. Doch, gelijk het spreekwoord zegt, van stouten laster blijft altijd iets hangen. De revolutionairen bereikten door deze middelen hun doel; want al gelukte het hun niet, de bevolking in onrust te brengen, dezelve geraakte echter eenigermate in verwachting op toekomstige gebeurtenissen; eene verwachting, welke daarom te gevaarlijker was, dewijl men van niets stellige kennis droeg.

„De gemoederen dus zoo veel mogelijk voorbereid zijnde, om dezelve aan de noodzakelijkheid van eenen kruistogt te doen gelooven, bleef er niets over, dan Schwytz tot eenen aanval op te hitsen. Men hoopte daartoe te geraken, door, in eene buitengemeente, de aanhangers eener vereeniging te mishandelen en op eene ongehoorde wijze te vervolgen. Onder de verschillende dorpen, waarin men deze onderneming met eenig goed gevolg beproeven kon, verdiende Küsnacht, om twee redenen de voorkeur: 1. omdat dit dorp, op de uiterste grenzen van het oude kanton gelegen zijnde, de inwoners van Schwytz eerder genegen zouden zijn, deszelfs aanhangers te hulp te komen, en 2. omdat, volgens de ligging van laatstgenoemd kanton bij het meer van Lucern, de bewoners van Schwytz er niet konden binnenrukken, noch zelfs gewapend naderen, zonder den schijn te hebben van Lucern te willen overmeesteren, en tegen het herrezeze Zwitserland eene beweging van reactie te beginnen, van welke men reeds zoo lang gesproken had. Men berekende, dat de bewoners van Schwytz de noodkreten en aanvragen, om hulp hunner aanhangers, die zoo dicht bij hen ter nederveeld werden, niet in koelen bloede kunnende aanhooren, een grondgebied zouden binnenrukken, van hetwelk zij overigens geenen wettigen afstand hadden gedaan. De bijzonderheden zijn er genoeg van bekend.

„Men ziet hieruit, dat de strik zijn gespannen, de verzoeking zeer sterk was. Bijaldien de bewoners van Schwytz onvoorzigtig gehandeld hebben, kan men hen deswege niet laken. Zij bevonden zich in den toestand van eenen man, die, om des vredes wille, zich lang onthouden had in een huis te gaan, waarop hij echter zeer wettige regten had, doch echter ten laatste zich niet kon weerhouden de deur open te breken, toen hij binnen hetzelfde zijnen broeder om hulp hoorde roepen.

„Hoe het zij, waarachtig is het, dat dit het plan is, hetwelk de zoogenaamde landdag van Zurich, op aansporing en ten voordeele van de Fransche Propaganda, gevolgd en ten uitvoer gebracht heeft.

LANDAU, den 14 Augustus. Gisteren avond na 8 ure heeft alhier in de nabijheid van het huis van arrest eene rustverstorende beweging plaats gehad. Eenige jonge lieden wilden het bolwerk achter het huis van arrest, met dames overwandelen. De aldaar uitgezette schildwachten zeiden hun, dat niemand aldaar vermost te gaan, zoo als zulks ook aan een ieder bekend is, wyl het omgeroepen is geworden. Hierop beproefde een jong koopman van hier, met name *Schimpff*, den post met geweld voorbij te dringen. De schildwacht, een recruit, riep om hulp, waarop ettelijke soldaten, deels maar half gekleed, toeschoten en enkele der rustverstoorders, welke getal inmiddels reeds aangegroeid was, blesseerden. De zoo even genoemde *Schimpff* en een gepaspoorterd soldaat zouden vooral veel te lijden hebben gehad. De militairen bemagtigden eenen mestvork waarmede een der aanvallers gewapend was. Een kwartier later werden de straten gezuiverd door patrouilles ruitertij, welke tot 10 ure alle wijken der stad doorreden. Ook dezen ondervonden hier en daar beledigingen, en zagen zich met steenen begroet, terwijl er uit de vensters *leve de vrijheid* geroepen werd. De onvermoede vestings-kommandant doorreed zelf de straten om zoo mogelijk de burgers te overreden, dat zij uit een zouden gaan. Heden loopen er allerlei vertellingen van het gebeurde en tracht de eene partij de schuld op de andere te werpen. Dezen morgen tusschen 9 en 10 ure hebben er andermaal onlusten plaats gehad. Eenige soldaten zonden onder het geroep van *Leve het huis van Beijeren!* en *de dood aan de liberalen!* in zekere straat de glazen van de huizen ingeslagen hebben. Intusschen schijnt de zaak zoo erg niet geweest te zijn, daar het later bleek dat er bij eenen zekeren *Muller*, die zich aan het kommando kwam beklagen dat deze moedwil ook aan zijn huis gepleegd was geworden, evenwel niet een enkele ruit gebroken was. Onder het schrijven dezes rjden er weder patrouilles door de straten.

Van den 16den. Het rechtsgeding in de zaak van *Wirth* is, daar de gezwoorene *Brunner* van zijne onpasselijkheid hersteld was, gisteren bij het hof van assises in deszelfs achtentiende zitting voortgezet. De procureur-generaal heeft zijne voordragt geëindigd. De advocaat *Culmann* heeft namens de gezamenlijke verdedigers op de algemeene punten der beschuldiging geantwoord.

Heden zijn de debatten gesloten, heeft de voorzitter van het hof zijn resumé gegeven en ten vier ure zijn al de beschuldigten door de gezwoorenen vrijgesproken geworden. *Schimpff* en *Essler* zijn onmiddellijk in vrijheid gesteld, maar *Wirth* en de verdere zijn ter zake van eene politieke aanklagt nog in verzekerde bewaring gehouden.

Eenige zittingen te voren had de advocaat *Culmann* een protest ingeleverd tegen het hof, hetwelk hij zeide zich niet meer in genoegzamen staat van onafhankelijkheid te bevinden, wyl onderscheiden officieren de bedreiging hadden gedaan, dat ingevalle de gezwoorenen de beschuldigten mochten vrijspreken, geen der eerstgemelden of geen der advocaten Landau levend verlaten zou. De koninklijke regerings-direcneur, Vorst *Wrede*, die de zitting bijwoonde, eischte hierop van den advocaat *Culmann* dat hij zou opgeven aan wien der gezwoorenen of der advocaten en door wien deze bedreiging gedaan zou wezen. De advocaat *Culmann* verklaarde dat zulks een loepend gerucht was geweest, waarop Vorst *Wrede* hem opmerkte, dat het niet eerlijk was, dergelijke zaken, waarvan niets zeker was, aan te voeren, om op de gezwoorenen te werken en verklaarde, hem deswege geregteijk te zullen vervolgen.

ENGELAND.

LONDEN, den 21 Augustus. Met een schip te Portsmouth binnen, heeft men tijdingen te Oporto tot den 10 dezer, die zeer belangrijk zijn, als vermeldende, dat de maarschalk *Bourmont* het beleg van Oporto opgebroken had en alle zijne troepen te Vallonga te zamen trok, naar welke positie de hertog *de Cadaval* en don *Miguel* zich ook zouden begeven.

De Miguelisten hadden den noordelijken oever van de Douro geheel verlaten en hunne bagaadjen, veld-artillerie en ammunitie medegenomen. Vóór hunnen aftog hadden zij de verschaningen en forten, die zij opgeworpen hadden, geheel vernield; ook de zuidkant van de rivier is door hun ontruimd geworden, behalve Villa Nova, daar zij nog stand hebben gehouden; tevens zijn zij nog meester van de forten, die den mond van de Douro bestrijken. Zij hebben veertien honderd pijpen wijn, welke aan de Portugesche compagnie behoorden, den bodem ingeslagen. Wat Engelsch eigendom was is gespaard gebleven, hozeer in de magt der Miguelisten.

Volgens berigten uit Lissabon schijnt het, dat de marquis *de Villa Flor* ijverig en met goed gevolg aan het organiseren van eene krijgsmagt werkt. Reeds had hij meer dan tien duizend man infanterie bij een, en het meerendeel der politie-soldaten van don *Miguel* was naar hem overgelopen en had dienst bij dona *Maria* genomen. De marquis *de Saldanha*, die te Oporto het bevel voert, formeerde zijne troepen in brigades, om op te rukken en *Beaumont* op de hoogten van Matozinhos te verontrusten. De dona *Maria*, kapitein *Henry*, lag den 10den ter hoogte van Oporto en men zeide, dat de vloot van *Napier* er gewacht werd.

Te Falmouth is 's Konings koter de *Sparrow* binnen, die Lissabon den 5den en Oporto den 10den heeft verlaten. Toen wist men te Lissabon, dat de Miguelisten, onder den hertog *de Cadaval*, meester van Torres Vedras waren en omtrent vijf duizend

man konden monstren. De generaal *Molles* stond te Sautarem en verloor veel volk door desertie naar de zijde van don *Pedro*. Het constitutioneel eskader van admiraal *Napier* werd weder uitgerust en was bijna gereed om in zee te steken.

Te Oporto meende men, dat *Bourmont* zich zou vereenigen met het korps te Torres Vedras; doch men wist niets zekers van zijne plannen.

Volgens sommige berichten zou *Bourmont* voornemens zijn tegen Lissabon op te trekken; doch volgens anderen zou hij den weg naar Almeida, digt bij de spansche grenzen, inslaan.

FRANKRIJK.

PARIS, den 19 Augustus. De brieven uit Lissabon zeggen, dat in weerwil der vertogen hem uit Londen en Parijs toegezonden, don *Pedro* zich aan het hoofd van het bestuur van Portugal zoekt te plaatsen. Hij had onderhandelingen met zijn broeder don *Miguel* aangegaan, ten einde den strijd te doen staken. In weerwil van de schijnbare gematigdheid van don *Pedro*, blijkt het, dat hij den troon van Portugal poogt te beklommen, het zij in eigen naam of in naam van zijne dochter. — De onderhandelingen, met zijn broeder aangegaan, doen tevens zien, dat de toestand van don *Miguel* niet zoo hagehelijk is als men heeft voorgegeven, en dat hij de zaken zoekt te rekken, hetwelk ten nadeele van don *Pedro* moet uitloopen. — Het kabinet van Londen had begeerd, dat de markies de *Palmella* aan het hoofd des bestuurs van Portugal zou worden geplaatst, onder den titel van *president van den raad des bestuurs van donna Maria*, doch don *Pedro* wil dit niet, en heeft den markies de *Palmella* van zijne posten ontslagen. — Het Fransche ministerie schijnt niet besloten, hoe zich jegens don *Pedro* verder te gedragen.

Don *Pedro* stelt ook alles in het werk, om de Portugezen op zijne zijde te krijgen. In een der brieven leest men nopens hem:

"Toen don *Pedro* aan land stapte, wilden de politie-bedienden eenige ruimte onder het volk maken en trokken tot dat einde den degen; doch don *Pedro* gebood denzelven weder op te steken; en zijn eigen degen uit de schede halende, wierp hij denzelven in de zee. Zulks beviel het volk. Ongewapend en zonder eskorte wandelt don *Pedro* door Lissabon en wordt door de inwoners toegejuicht."

Koning *Lodewijk Philips* zal zich naar Cherbourg begeven, en, zoo men verneemt, eerst den 10 September terug komen. De hertog van *Orleans* blijft in Parijs om de zaken te besturen.

De beruchte Poolse hoogleraar *Dr. Lelwel*, gewezen lid van het revolutionair Poolse bestuur, die andermaal van het Fransche gouvernement order heeft ontvangen, Frankrijk te ontruimen, is door Rouen gereisd, om zich over Aboville naar België te begeven.

De generaal *Lafayette* heeft berichten uit Portugal, die hem bedroeven. Zijn kleinzoon *Jules de Lastejrie*, die als vrijwilliger bij de expeditie van Lissabon diende, heeft bij die hoofdstad, in het gevecht tegen de *Miguelisten*, zijn gezigt verloren. Een kogel is voorbij zijne oogen gegaan en heeft hem het gezigt verbrand.

Onze dagbladen deelen het volgende nopens den dood van den Engelschen reiziger *Dr. Dixon* mede. Deze reiziger was van den kant van *Dahomey* vertrokken om den weg van kapitein *Clapperton* naar *Katunga*, in de binnendeelen van Afrika, te volgen. In een der Koninkrijken der binnenlanden komende, zond de Koning hem een zijner zonen te gemoet, welke hem, namens den Koning, bescherming en zekerheid bezwoor; zulks deed hij door zijnen sabel voor den heer *Dixon* te zwaaijen. Deze meenende, dat men hem wilde doodden, trok ook zijn sabel en doorstak den Prins. Men wilde den reiziger dadelijk te neder houwen, doch de Koning verklaarde, dat zijn eed hem verplichte den vreemdeling in zijn rijk te beschermen. Hij deed hem met eskorte naar de grenzen brengen; en zoodra men dezelve over was getrokken, viel de eskorte op hem aan en vermoorde hem.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 23 Augustus. Vroeger hebben wij, en met ons andere Nederlandsche dagbladen, aangevoerd, welke middelen de Fransche en Engelsche kabinetten bezigden, om, zoo het mogelijk was, de Hollandsche natie van haar gouvernement af te scheiden. Wanneer men, tot bereiking van een zeker doel, zich groote opofferingen moet getroosten, is er niets, wat de menschen ligter ontmoedigd en hun wantrouwen geeft omtrent de aangewende middelen, dan gedurige teleurstelling eener steeds hooger opgevoerde verwachting van eene gelukkige uitkomst. Dat wisten onze vijanden in de Londensche conferencie, en daarvan hebben zij zich listiglijk tegen ons bediend. Eerst, door telkens nieuwe moeilijkheden aan de onderhandelingen in den weg te leggen, door nota's en thema's in het licht te geven, waarbij die verdragingen aan ons gouvernement werden toegeschreven, dacht men, zoudt men de Hollandsche natie vermoeijen en tegen haar gouvernement in beweging brengen. Dit gelukte echter niet, maar intusschen werd de koophandel met België belemmerd, en werden de bronnen van dat land uitgeput. Er moest alzoo iets anders verzonnen worden, waarbij België in staat gesteld wierd, het *status quo* te kunnen uithouden. Er moest dus hoop op eene spoedige en definitieve schikking onzer aangelegenheden worden gegeven, om op het Nederlandsche volk nogmaals den invloed van te leustellingen te beproeven. Wat konde daartoe beter leiden, dan de overeenkomst van 21 Mei, met de zoo hoog opgevoerde zekerheid van eenen naderenden vrede?

De conferencie is intusschen wederom vereenigd en heeft haar werk, op het oude getouw gezet, *sauv* de protocollen! België is inmiddels vrij van alle betaling van schuld, heeft eene geheel vrije *Schelde*, en heeft haar leger op bijna de helft kunnen verminderen; terwijl toch een Fransch leger aan hare grenzen de wacht houdt. *Talleyrand* en *Palmerston* zijn alzoo wederom geheel vrij, om hunne reeds vroeger gebezigde taktiek te beginnen, nieuwe verdragingen daar te stellen en het Nederlandsche gouvernement de schuld daarvan te doen dragen.

Hierbij wordt nu een andere kunstgreep gevoegd. Men poogt namelijk de weinig doorzigtigen wijs te maken, dat alle andere punten van verschil thans geschikt zijn, en dat alleen de bepaling omtrent *Luxemburg* de sluiting van het Eind-traktaat verhindert. Waar dit op doelt, laat zich ligtelijk begrijpen, maar hoe ongegrond dit voorgeven en hoe weinig men het over de oude geschilpunten eens is, blijkt ten duidelijken uit de vordering der Belgische gevolmagtigden te Londen, die steeds op de volledige uitvoering der 24 artikelen aandringen en daarvan niet willen afgeweken hebben, terwijl zij bij de conferencie steeds gunstige ooren vinden. De slotsom van dit alles is, dat wij, naar menscheijk inzicht, nog verre van het einde zijn; dat België niets beter kan wenschen dan het *status quo*, en dat *Talleyrand* en *Palmerston* niet zeer geneigd zullen zijn onze zaken met België spoedig tot een einde te brengen, en dat het tot hertoe niet blijkt, dat de overige leden der conferencie den wil of de geestkracht hebben, den knoop door te hakken. Er staat ons, Noord-Nederlandsche natie, thans eene tweeledige keus te doen, of onwillig te worden, en nieuwe opofferingen te wenschen, dat is, met andere woorden, na drie jaren eene schoone vertooring aan Europa geleverd te hebben, na eene schitterende rol, onder de toetjuiching der volken, aangevangen te hebben, nu een kleinmoedig mistrouwen op ons zelve, in het middelste bedrijf achter de coulissen ons te gaan uitkleeden, en, nagejouwd en uitgefloten, schaamrood weg te kruipen, zonder ooit weder voor het Europeesche publiek de oogen te durven opslaan; of te blijven toonen, dat het *Nederland* niet te doen was om eene ijdele praalvertooning te geven, maar om, kunnen wij al niet als onze voorouders de balans houden van Europa, ten minste onafhankelijk te zijn, als zij. Bloodaarts, kwaadwilligen en misleide onnoozelen alleen kunnen het eerste kiezen. De onbezweken *Nederlander* steunt op de oude vaderlandsliefde zijner landgenooten, op het hart zijns Konings, op het hoofd zijner staatsmannen, op den arm zijner krijgslieden, en kan daarmede gerustelijk de toekomst afwachten.

's **HERTOGENBOSCH, den 19 Augustus.** Naar men verneemt, zullen eertlang aan de mauschap der hier gevestigde stedelijke schutterij, welke in 1830 en 1831 langdurige dienst heeft gepresteerd, de metalen kruisen worden uitgereikt.

De batallions infanterie van linie van het leger te velde zijn dezer dagen door talrijke detachementen van de depôts versterkt.

AMSTERDAM, den 21 Augustus. Te Antwerpen hebben, naar men verneemt, zich eenige aanzienlijke ingezetenen bij inschrijving vereenigd tot het doen slaan eener Medaille, ter eere van en uit hoogachting voor den generaal *Chassé*, alsmede uit erkentelijkheid voor deszelfs gematigdheid in het sparen van de stad. Deze medaille, welke reeds in gereedheid moet zijn, stelt aan de eene zijde voor, het portret van den generaal, versierd met alle zijne orders en de teekenen van zijnen rang, en met dit bij-schrift, in het Fransch:

D. H. Baron *CHASSÉ, Generaal der Infanterie, Opper-Bevelhebber der Citadel van Antwerpen.*

Op de keerzijde ziet men, *ser linkerzijde*, de bres en het bastion Toledo en een deel van de puntkoopten der citadel. *Rechts*: de gespaarde stad. Tot bij-schrift leest men, boven de bres:

Valereux en défendant (Dapper in het verdedigen).

En boven de stad:

Généreux et épargnant (Edelmoedig in het sparen)

Tusschen deze beide tegenstellingen ziet men een kruis, half van lauwerbladen en half van eikenloof, als zinnebeeld der verzelding aan de krijgs- en burgerdeugden den Generaal toegekend. Tot rechtschrift heeft de Medaille: December MDCCCXXXII, en aan de benedenzijde het wapen van de stad Antwerpen.

Voor den Generaal *Chassé* moet er van deze Medaille een exemplaar in goud zijn vervaardigd, en een ander in zilver, voor ieder der andere leden der schutterij.

reeds iemand, met de overbrenging belast, naar 's Hage hebben begeven om de dailies aan den Generaal *Chassé* te overhandigen, doch den Generaal daar niet gevonden hebbende, hem zijn nagereisd.

MIDDELBURG, den 21 Augustus. De berichten, nopens de ongeregeldeheden, welke, nithoofde van louter plaatselijke belangen, in Goes zijn gepleegd, schijnen een weinig vergroot te zijn geweest. Deze ongeregeldeheden hebben zich bepaald bij het beschadigen van één enkel huis. Den volgenden dag was de rust en de goede orde weder hersteld, en men houdt het er voor, dat zij niet weder zoude zijn gestoord geworden, al ware het ook, dat er geen militairen waren binnengekomen. De voornaamste ingezetenen stellen er prijs op, dat er naar de oorzaken van deze beweging onderzoek worde gedaan, tot voorkoming van alle verkeerde oordeelvellingen.

LEEUWARDEN, den 26 Augustus. De heugelijke verjaardag van onzen beindenden Koning, is op den 24 dezer ahier met de gewone vreugde-bewijzen gevierd geworden; reeds vroeg in den morgen, wapperden de vlaggen van de publieke gebouwen, molens schepen en vele particuliere huizen; het gelui der klokken, afgewisseld door het spelen van het carillon, duurde tot in den avond voort; ten 10 ure in den voormiddag werd in de groote kerk een plechtig dank en biduur, door den eerwaarden heer *Do. B. Nieuwold* gehouden, alwaar de vurigste gebeden ten Hemel zijn opgezonden, voor het behoud van den geliefden Koning; op den middag werd door het garnizoen groote parade gehouden; overigens heeft een ieder door gepaste vrolijkheid zijne belangstelling aan den dag gelegd, hetwelk zoo door het afstaken van vuurwerken als anderszins tot laat in den nacht heeft aangehouden.

Naar men verneemt, berust thans een zilveren en een bronzen exemplaar van den gedenkpenning, welken eenige inwoners van Antwerpen ter eere van den generaal *Chassé* hebben laten slaan, op het Koninklijk kabinet van penningen te 's Gravenhage.

Zr. Ms. korvet *de Panther*, kapitein-luitenant *Edeling*, is na 80 dagen reis ter reede van Vlissingen gearriveerd; aanhoudende tegenwinden en storm zijn de oorzaken der lange afwezigheid van dat vaartuig, van hetwelk men geene berichten ontving, waardoor dan ook eenige bekommerning daaromtrent begon te bestaan.

Op den 15 dezer heeft de gemeente Noordbroek, in de provincie Groningen, een zware ramp getroffen. Omtrent twee ure na den middag ontstond er, door onbekende oorzaken, brand in den koren-molen van *N. J. Mulder* aldaar, welke, door de droogte en den vrij sterken wind, spoedig aan alle kanten uitbrak en zich daarop oogenblikkelijk aan de onmiddellijk belendende huizen mededeelde, terwijl het afvliegende riet en andere brandende stukken ook weldra de meer afgelegen huizen aan de windzijde in volle vlam zetteden, zoodat binnen korten tijd zeven huizen, benevens de molen waren in de asch gelegd. De brand verspreidde zich met zoo veel snelheid, dat de bewoners der naast aangelegen huizen nauw den tijd hadden, om, met achterlaten van alles, de vlammen te ontkomen. Gelukkig nog dat de wind niet in de lengte maar dwars over het dorp waaide, wyl anders welligt het halve dorp eene prooi der vlammen had kunnen worden. De schade door dezen brand veroorzaakt, wordt op ten minste f 21,000 begroot, zijnde echter de molen en vier der huizen voor eene som van bijna f 12,000 verzekerd. Een aantal van 12 huisgezinnen, uit 43 personen bestaande, zien zich door dezen ramp van genoegzaam alle hunne bezittingen beroofd en aan de medelijdende hulp hunner medemenschen overgelaten.

De Belgische bladen melden, dat de onderhandelingen voor den doortocht van Hollandsche troepen over het Belgisch grondgebied, van de Noordbrabandsche grenzen naar Maastricht, tot verwisseling van het garnizoen dezer laatste plaats, hervat zijn. Vier hoofdofficieren, te weten, van de Hollandsche zijde de majoor *Gagern*, chef van den staf, der divisie van den hertog van *Saxen Weimar*, en de majoor *Mens*, adjudant van den generaal *Dibbitz*, en van de Belgische zijde, de kolonel der genie *Wilmar* en de luitenant-kolonel *Trumper*, chef van den staf der eerste divisie van de Belgische troepen, onder den generaal *Hurel*, welke divisie in het Limburgsche staat, hadden zich te Sonhoven, nabij Hasselt, vereenigd. Beide partijen waren nu van de noodige volmagten voorzien, en daar reeds in de eerste bijeenkomst de beste overeenstemming tusschen de wederzijdsche commissarissen scheen te heerschen, mogt men verwachten, dat deze nieuwe onderhandeling thans den verlangden uitslag zou hebben. Volgens een ander bericht waren Zaterdag de wederzijdsche commissarissen nog tweemaal bijeen geweest en zouden zij Maandag op nieuw bijeen komen, maar was er nogthans van den uitslag hunner vereeniging niets uitgelekt.

De *Courrier-Belge* meldt uit particuliere brieven van Londen van Dingsdag avond: De heer *Dedel* heeft Maandag avond aan lord *Palmerston* eene mededeeling van het 's Gravenhaagsche kabinet overhandigd, inhoudende de weigering van Koning *Willem* om zelf bij de Deutsche Bondsvergadering aan te dringen, ter verkrijging van derzelver toestemming tot het schikken der Luxemburgsche aangelegenheden, zoo als die bij de 24 artikelen bepaald zijn. Lord *Palmerston* heeft dien ten gevolge den heer *Dedel* gantwoord, dat in dit geval de conferencie na de prorogatie van het parlement, onbepaald hare werkzaamheden schorsen zoude.

Uit Koblenz schrijft men van den 17 dezer: De stoombootvaart op den Rijn heeft in den laatsten tijd weder eene buitengewone uitbreiding verkregen, naardien er thans eene geregelde dienst tusschen Leopoldshafen en Kehl, de haven van Straatsburg, is geopend geworden, zoodat tegenwoordig de Rijn, over deszelfs grootste gedeelte, van Straatsburg tot aan Rotterdam, met stoombooten wordt bevaren. Wilde men tien jaren bevorens naar Engeland reizen, zoo voelde men zich schier genoopt zijn testament te maken, thans vaart men, als plaisiertogtje, in vijf dagen tijds, van Straatsburg naar Londen.

Door den grooten Kerkeraad der Evangelische Luthersche Gemeente te Furmerende is, tot vervulling der vacature, ontstaan door het vertrek van ds. B. T. Lubink Weddik, naar Rotterdam, een zestel gemaakt bestaande uit de Wel Eerw. heeren E. E. Langenaken, J. L. T. de Meyere en J. L. Becker, respectie; predikanten in de gemeenten van Denticum, Pikel-A en Vlissingen, en de eerw. heeren J. H. Michelsen, F. J. Domela Nieuwenhuis, theol. doct., en H. Schultz Jacobi, proponenten bij dit Kerkgenootschap, en daartoe de volgende nominatie geformeerd, als; de wel eerw. heeren Langenaken en Becker, en de eerw. heeren Michelsen en Domela Nieuwenhuis, waaruit door de Mansledematen derzelve Gemeente benoemd is de eerw. heer J. H. Michelsen, proponent bij het Evangelisch Luthersch Kerkgenootschap.

MENGELEWERK.

OP 'S KONINGS VERJAARDAG.

24 AUGUSTUS 1833.

Moge Oost- of Zuiderzon een slavenstoet beschijnen,
Die, kruipende aan den voet van zijn' despoten-troon,
Of verder van dien glans, door banden zich voelt pijnen,
Gedoemd nog bij dien smaad tot huich'lend vreugdebetoon: —
Moog, daár op 's dwinglands woord: „ik wil!” het feestlied klinken;
De borst hijgt bij dien last — de gorgel krimpt bij één,
Het: „leve lang de Vorst!” vloeit nog bij 't zwijm'end drinken,
Maar 't hart vervloekt den ston, dat hij op aard verscheen!
Ach, arme slaventeelt! wiens aanzijn wordt beveligd,
Naar dat gij 't kneilend juk met stillen eerbied torscht,
Dage eens voor U 't geluk, dat ge U een' feestdag heiligt,
Waarop uw harte dankt voor 't leven van uw Vorst!
o, Dat is Neerlands heil! het feestlied hier gezongen,
Wanneer de Vorst verjaart, zoo dierbaar in ons oog,
Klimt uit de vrije borst, rijst luid en ongedwongen,
Bij 't schitterend vreugdevuur het reinen dank omhoog. —

Dan! stel geen slavenhoop, maar Gal of Brit U tegen,
Of België, als zijnen Vorst een jaarfeest weer gelukt!
Rijst daar die feestzang niet om nog veel grooter zegen,
Waar men aan 's Konings hand den scepter heeft ontruk? —
Neen! Neerlands Volk, dat fier des dwinglands boel kon breken,
Verfoeit den vrijheidskreet, dien, men van miltren hoort, —
Waar 's Vorsten onmagt slechts uw meelij af kan smeeken,
Bedreigt door 't vreeslijk lot van ban of koningsmoord.
Een lot! ... het doet ons zelv' om onze broedren bloezen, —
Maar hooger juichtoon slaan tot eer van Nederland,
Dat tusschen klip en rots, zoo veilig heeft gekozen,
Dat vrij het roer vertrouwdt in 's Konings vaste hand.

Ja, hier op Neerlands grond, waar wijsheid mag regeren,
Waar die de vrijheid kust, waar orde omhelst het regt,
Waar rust, door 't volk bewaakt, de volksdeugd doet vereeren,
Hier vraagt het hart den krans, dien men zijn Koning vlecht.
Ja, hier spreekt liefde alleen in vrije vreugdtooneelen,
Die ruischt in 't krachtig lied — zij blinkt in vrije deelen.

O, Gij, algemeene God! die 't licht scheept uit het duister,
Schenk ons den lieven vrede, en met hem bloei en kracht; —
Die geve aan WILLEMS roem een onverdoofden luister,
Ja, strek' zijn zegen uit aan 't laatste nageslacht!

1833.

R. K.

LETTERKUNDIGE NALATENSCHAP VAN JACOBUS KONING.

In het Mengelwerk dezer Courant van den 9 April II. maakten wij loffelijke melding van den Catalogus der *Handschriften* door den Heer KONING verzameld, welke in die maand voor een goeden prijs zijn verkocht geworden, en waarvan men eene opgave der voornaamste stukken, onder anderen, in het Dagblad van 's Gravenhage van den 10 Mei kan vinden.

Thans is het Tweede Deel van den Catalogus in omloop, mede vervaardigd door de Zonen des Overledenen met alle vereischte nauwkeurigheid en volledigheid, en voorzien, even gelijk het Eerste Deel van een belangrijk Voorberigt, waarvan wij een kort uittreksel geven.

Deze merkwaardige Verzameling van Boekwerken enz. is in vijf hoofdafdeelingen gesplitst.

I. BOEKDRUKKUNST. Onder dezen titel vindt men de beschrijving van een aantal Zeldzaamheden tot de Geschiedenis der Boekdrukkunst betrekkelijk: Eerste en hoogst-merkwaardige Voortbrengselen van de Drukkers; Schrijvers over de Geschiedenis der Boekdrukkunst; Catalogen van verboden Boeken enz. — In het Voorberigt van het Eerste Deel is over de waarde en belangrijkheid van dit vak uitvoerig gehandeld. — Hierbij behooren 430 nummers *Catalogen van Boekverzamelingen*. De verdienstelijke KONING las alle Catalogen en kende deze goede bron, waaruit hij, al wat in alle vakken van Letteren, Kunsten en Wetenschappen is gewrocht en ten papiere gebragt, putten kon. Hij betuigde meermalen, dat hij zijne uitgebreide kennis van de waarde en zeldzaamheid van boekwerken grootendeels aan de lezing en herlezing van Catalogen te danken had. Met een taal en voorbeeldeloos geduld besteedde hij daaraan schier dagelijks menig uitgewoekerd snipperuur. En eene der vruchten dezer studie, behalven de vervaardigde Handschriften op Bl. 4 en 5 vermeld, was eene voor den druk bestemde, bijkans geheel uit eenige honderden Catalogen, opgemaakte en zeer volledige *Naamlijst van Werken, betrekkelijk de Geschiedenis van Nederland, gedrukt voor den jare 1601*.

Niet alleen getuigen *Le Long, Te Water, Meerman, Hultman, Beucker Andrea* en andere groote Bibliografen, en getuigen nog de beroemde *Scheltema* en *de Wind* van de nuttigheid dezer studie, maar ook den Grooten *Kemper* was zij tot eene lievelingsbezigheid geworden.

II. GESCHIEDENIS. Deze Afdeling, 850 werken bevattende, is verdeeld, in: Geschiedenis der Nederlanden enz.; — Geschiedenis der Stad Amsterdam; — Stad-, Land- en Reisbeschrijvingen, Kaartboeken enz.; — Penning-, Wapen- en Geslachtenrekenkunde; — Levensbeschrijvingen enz. — Behalven de zeer belangrijke werken verdienen bijzondere opmerking eenige honderden Geschied- en Staatkundige Tractaten, allen afzonderlijk beschreven, waarvan een overgroot aantal uiterst zeldzaam en de meesten van veel historisch belang zijn.

III. KERKELIJKE GESCHIEDENIS, GODGELEERDHEID EN PSALMBOEKEN. Hierin vindt men van de door *Andreas Andriessen* gemelde 44 verschillende Berijmingen niet minder dan 42 aanwezig, behalven eenige anderen bij dezen Schrijver onbekend gebleven of na diens dood in het licht verschenen.

De Heeren KONING geven vervolgens de reden op, waarom bij deze Verzameling een zoo gering aantal Godgeleerde Werken, en, uitgezonderd twee zeldzame uitgaven van het Nieuwe Testament, volstrekt geene Bijbels worden gevonden. Men moest natuurlijk hier het tegendeel verwachten, daar in de eerste eeuw, na de uitvinding der Boekdrukkunst, tallooze tot dit vak behoorende werken door den druk zijn gemeen gemaakt, en derzelver bezit alzoo voor den hoogst verdienstelijken verdediger van *Haarlem's* en *KOSTERS* eer als volstrekt onmisbaar moest worden beschouwd. Ziet hier hunne inlichting deswege:

„Eene rijke en bijkans volledige verzameling van *Bijbels, Testamenten, Psalm- en Liturgische Boeken*, in de XV en XVI eeuw in het licht verschenen, is weder in het bezit geweest van onzen Vader. Zij maakten destijds dat gedeelte van zijnen letterschat uit, hetwelk hem het dierbaarste, en, jaren achter een, het geliefkoosd voorwerp was van zijne studiën en nasporingen. Al het merkwaardige en opmerkelijke, dat zij bevatten, werd niet slechts, met en benevens de geschiedenis zoo van ieder werk in het bijzonder, als van deszelfs drukker en uitgever, ten papiere gebragt, maar ook de vorm en gedaante der kapitale en andere letters, ja zelfs een aantal geheele bladzijden en platen, in dezelve voorhanden, werd met de uiterste zorg en getrouwheid, door den ijverigen Verzamelaar zelven gefacsimileerd. Deze letter- en geschiedkundige aanteekeningen en facsimilés (al het wetenswaardige zoo uit de voorschrevene als uit eene menigte andere, belangrijke voortbrengselen der drukpers, in alle vakken van Letteren en Wetenschap, in een kort bestek bevattende,) bevinden zich bij de kostbare Handschriften van onzen Vader, op Bl. 4 en 5 van dezen Catalogus vermeld.”

„Dan, door ramp op ramp besprongen en door tallooze huisselijke wederwaardigheden achtervolgd, zag de waardige man, (die gedurende eene reeks van volle 40 jaren, aan de verzameling van zijnen letterschat alles had ten koste gelegd,) zich eindelijk genoodzaakt, den kommer, waaronder hij, met zijn talrijk huisgezin, gebukt ging, door den verkoop van een gedeelte van dien schat, althans eenigermate, te verlichten.”

Deze verzameling, in September 1828 verkocht, heeft een goeden prijs opgebragt, en wij vermelden dit in 't bijzonder om 's mans verdiensten te leeren kennen en tevens zijnen standvastigen ijver te bewonderen.

De bereijnde Catalogus (dus luid verder 't berigt,) werd door den Bezitter zelven vervaardigd. Zwaar is hem destijds deze taak gevallen, doch zij heeft tevens onzen eerbied voor den Innig geliefden Vader oneindig hoog doen rijzen, en hem, in spijt van het veroordeel en de miskenning van laaghartigen, de aching en hulde verzekerd van allen, die zijne vurige liefde voor Letteren en Geschiedenis hebben gekend, en die de mannelijke vastberadenheid en de grootheid van ziel tot eene opoffering, als deze, vereischt, op regten prijs weten te schatten.”

IV. TAAL-, LETTER- en OUDHEIDKUNDE, REGTSGELEERDHEID EN MENGELWERKEN. Ook in deze vakken zijn vele belangrijke en zeldzame boeken.

V. DICTKUNDE. Dit gedeelte, waarvan de beschrijving 60 bladzijden beslaat, is wellicht het rijkste der verzameling. Onder de 422 nummers van hetzelfde vindt men een aantal *Werken der Rederijders, Treur- en Blijspelen, Liedboekjes en Minnezangen* enz., allen, buiten tegenspraak, tot de merkwaardigste bibliographische zeldzaamheden behoorende.

De Catalogus der Boekwerken wordt besloten door een APPENDIX VAN HANDSCHRIFTEN, bevattende eene keur van hoogstmerkwaardige en zeldzame Eigenhandige Brieven en andere geschriften van beroemde vorstelijke, aanzienlijke en geleerde personen.

Wij bevelen dezen uitmuntend bewerkte Catalogus (van bijna 400 bladzijden, klein gedrukt,) allen Beoefenaars en Liefhebbers der Nederlandsche Geschied-, Oudheid- en Letterkunde aan, en wenschen met de Vervaardigers, dat deze boekwerken, welke van de eigenhandige aanteekeningen des Verzamelaars eene verhoogde waarde ontleenen, en bovenal het vijftal Handschriften van hem zelven, onmisbaar voor de Geschiedenis der Nederlandsche Letterkunde, met alles wat tot de Geschiedenis der Boekdrukkunst betrekking heeft, op onzen Vaderlandschen bodem moge bewaard blijven, ter handhaving van den letterkundigen roem van Nederland, en ook ter eere van den verdienstelijke Man.

Den 14 October zal de Verkoopplaats hebben te Amsterdam, alwaar bij de Makelaars *J. de Fries, A. Bronckgeest, E. M. Engelberts* en *C. F. Roos*, als mede bij de Boekhandelaars *Van der Vinne* en *Lamberts* de Catalogus te bekomen is.

V. L.

V A R I A.

Te Parijs ziet thans een werk het licht, 't welk de algemeene aandacht bijzonder tot zich heeft getrokken. Hetzelve voert ten titel: *Memoires sur la Reine Hortense, aujourd'hui Duchesse de Saint Lou, recueillis et publiés, par le baron W. F. van SCHRELTEN*, 2 deelen, in 8°. (Gedenkschriften nopens de Koningin Hortense, thans Hertogin van St. Lou, verzameld en uitgegeven door den baron W. F. van SCHRELTEN, 2 deelen in 8°.) In het 's Gravenhage Dagblad vinden wij van dit werk bericht, dat hetzelfde zeer gewigtige mededeelingen bevat omtrent de geschiedenis van de Reine Hortense, en dat het zelve bijzonderheden aan het licht brengt, welke tot hertoe onbekend waren. Hetzelve is uitgegeven door de uitgeverij van de Courant van 's Gravenhage.

daarvoor voorkomen, misleegt. Wie de baron van SCHRELTEN is, wordt niet opgegeven, en, daar zoodanig persoon, wiens naam uit het Nederduitsch schijnt ontleend te zijn, voor zoo verre wij weten niet aan het hof van LOEWYK NAPOLEON bekend was, zoo laat het zich vermoeden, dat zich onder dien naam een man verborgen heeft, die er niet openlijk wil voor uitkomen, schrijver van dit werk te zijn.

De Zwabische Mercurius kondigt den zelfmoord aan van den geleerden Professor van ROTTENFELS, Rector der Universiteit te Tubingen. Men schrijft de oorzaak van zijnen dood toe aan het verlies van een papagaai, welke hij had opgevoed, en hartstogtelijk lief had.

Een der Engelsche Dagbladen kondigt de uitvinding aan van een Stoomploeg, welke zo voren te gelijk maakt.

A N E C D O T E N.

G E L U K K I G E I N V A L.

Te Doornik wenschten alle aanzienlijke Vrouwen nieuwe jaar aan den Bisschop, en werden door hem onthaald. In 1803, had dit ook plaats bij den Heer Hirn toenmaligen Bisschop. Doch deze deed, in plaats van kaartspelen, eene treffende aanspraak, waarin hij den Wintersnood der Armen schetste. Het aanbod eener lijst van in teekening bragt eene aanzienlijke kollekte op.

V O L T A I R E.

Ch..... bezocht Voltaire, op grond van deszelfs roem. Hij onderhoudt zich met hem tot middernacht, ofschoon V..... klaagde, dat hij niet wel was. Nauwelijks heeft Ch. een paar uren geslapen, of men komt hem opwekken, met het berigt, dat V. op sterven ligt. Hij snelt benen, vindt V. te bed. Deze zegt met eene zwakke en bevende stem: „Nader! Socrates wil in de armen van Crito sterven.” Ch..... poogt hem gerust te stellen. V. dankt het toeval, dat hij een vriend bij zich heeft. Nu barst V. los in eene welsprekende redevoering. Ch..... barst in tranen uit, in de gedachte, dat het de laatste ontboezeming ware. V. spreekt nu op nadrukkelijken toon: „Zoo is het goed, dat iedereen vertrekke!”

Ch..... hierover verwonderd, vraagt de reden daarvan aan Voltaires Nicht, Mevrouw Denis. Deze verontschuldigt zich met te zeggen: „Mijn Oom wenschte eene treffende rede zamen te stellen tot slot van een onderhanden zijnde treurspel, en wacht alsdan doorgaans, tot dat er een belangrijk vreemdeling komt, aan wien hij zich vertrouwen kan. Dit lot is u thans te beurt gevallen en strekt u tot eer.”

W I E. W A S D E S T E R K S T E ?

Aan de theetafel eener Markiesin roemde men de heldendaden van den Maarschalk van Saxen. „Nu ja,” (sprak deze schoone en vrolijke Dame) „hij heeft den vijand bestreden, maar zijne driften overwon hij niet. Ik deed meer; ik beminde en wederstond hem. Hij verdedigde ons land, maar ik mijne deugd.”

D E T E L A A T O N T B O D E N D O C T O R.

Dr. Chirac lag, eenige dagen achter elkander liggende, op zijn uiterste. Op zeker oogenblik half en half bij zijn verstand zijnde, grijpt hij eenslags de pois en roept: „Ik ben hier te laat ontboden: heeft men den zieken eene ader gelaten? — Neen,” was het antwoord. „Dan (hernam hij,) is hij een man des doods!” — Weinige oogenblikken daarna gaf hij den geest.

S C H O U W B U R G

VAN W. G. WEDDELOOPER & COMP. TE BOLSWARD.

De Ondergeteekende Directeur der Nederduitsche Tooneelsten, onder Protectie van H. K. H. Prins *Willem van Oranje* en Prins *Frederik der Nederlanden*, berigt aan het geëerde Bolswarder Publiek, dat hij in zijne fraaije als Schouwburg ingerigte Tent, gedurende de Kermis, eenige Tooneel-Voorstellingen zal geven, waarvan de eerste op Donderdag den 29 Augustus 1833, zal plaats hebben. Sinds eene reeks van jaren Tooneel-Directeur, hoopt hij ook alhier zijne gevestigde roem staande te houden, en durft op de medewerking van een geciviliseerd Publiek hopen.

Bolsward, den 26 Augustus 1833. W. G. WEDDELOOPER & COMP. Tooneel-Directeur.

* * Getrouwd:

JEAN JOSEPH RAMEAU,
Landmeter der 1ste Klasse bij 's Rijks Kadaster, en
GJSKE JANS WIJNIA.
Strekken deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

* * Heden verliete voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, G. S. RADIJS, geliefde Echtgenoot van C. DE HAAN. Amsterdam, den 16 Augustus 1833.

MORRA, den 18 Augustus 1833. Heden verliete van eenen welgeschapenen Zoon, JANNEA SAKKA GERRARDES MEIJER, geliefde Echtgenoot van P. N. BENTHEM.

Strekken deze tot kennisgeving aan Familie en Bekenden.

* * Heden namiddag om 1 uur, is door Gods goedheid verlost van eene welgeschapene DOCHTER, ANNA MARTA HOSBACH, geliefde Echtgenoot van Leeuwarden, HENDK. FLIERINGA, Goud- en Zilvermid.
den 20 Augustus 1833.

Strekke deze tot communicatie aan Vrienden en Bekenden zoo wel binnen als buiten de Stad.

BOLSWARD, den 20 Augustus 1833. Heden avond werd mijne geliefde Echtgenoot, R. WILHELMIJ, voorspoedig van eenen welgeschapenen Zoon verlost. C. DE HAAS.

P.S. Strekken deze tot kennisgeving daarvan aan Familie en Bekenden.

* * Mijne geliefde Huisvrouw, A. G. BRUNNER, verliete heden door Gods goedheid, gelukkig van eene DOCHTER. T. IJ. GATSONIDES.

Rinsumageest, den 21 Augustus 1833. FRANEKER, den 23 Augustus 1833. Mijne geliefde Echtgenoot G. HANNEMA, beviel heden middag ten twaalf ure van een Zoon. L. SCHELTEMA.

* * Het behaagde der Voorzienigheid, na een langdurig verval van krachten door den dood van ons te nemen ons teederbeminde Dochtertje RUURDTJE, geboren van DER ZEE, in den bloei haars levens van 131 jaren. Zij was een voorwerp van geduld en gehoorzaam aan hare onderlijke beurekking; hetwelk onze smart leenigt, en vertrouwen doet dat hare overgang geinckig was. P. A. BIJVOETS.

Heeg, den 13 Augustus 1833. A. J. HUITEMA.

* * Heden overleed op Goslingastate, na eene langdurende ongesteldheid en veel lijden, met bijkomend verval van krachten, mijn deugdzaam oudste Zoon, de Wel Geboren Heer EDUARD MARIUS MARTIN, in den ouderdom van 53 jaren en 4 maanden. T. F. MARTIN.

Hallum, den 19 Augustus 1833.

* * Heden overleed aan hevige koorts, in den ouderdom van zes jaren en acht en eene halve maand, Jonkbeer ULBO RENGERS, veel geliefde oudste Zoon van den Hoog Wel Geboren Heer Baron RENGERS en de Hoog Welgeborene Vrouwe SOPHIA ELISABETH Baronesse RENGERS, geboren Baronesse THOR SCHWARTZENBERG EN HÖRENLANZBERG.

Groningen, den 16 Augustus 1833.

* * Gisteren in den vroegen morgen, overleed tot mijne en mijner vijf, alle nog jonge Kinderen, bittere droefheid, mijne hartelijk geliefde Echtgenoot, WOUTER TJE SIKKES POSTMA, in den ouderdom van ruim een en dertig jaren, na eene ongesteldheid en bijkomende koorts van slechts vijf dagen.

Hoe smartelijk voor mij en mijne nog te jonge Kinderen, die om het niet kunnen beseffen, is, wensch ik echter Gods te zwijgen, want hij doet wat hem goed is. FREDERIEK ZON.

Op het Vrijdag des 11 Augustus 1833.

* * Heden overleed aan hevige koorts, in den ouderdom van zes jaren en acht en eene halve maand, Jonkbeer ULBO RENGERS, veel geliefde oudste Zoon van den Hoog Wel Geboren Heer Baron RENGERS en de Hoog Welgeborene Vrouwe SOPHIA ELISABETH Baronesse RENGERS, geboren Baronesse THOR SCHWARTZENBERG EN HÖRENLANZBERG.

WOMMELS, den 22 Augustus 1833. Heden in den vroege morgen, omstreeks een uur, overleed ons waarde Oom, P. J. VAN DER SCHAAF, in den gezegenden ouderdom van een en zeventig jaren en elf maanden, in leven Koopman alhier.
P. J. NOORDMANS.
Mede uit aller naam.

Dienende deze tot bekendmaking aan Vrienden en Bekenden.

KOUDUM, den 22 Augustus 1833. Heden avond ten half zeven ure, overleed aan het roodvonk, mijn geliefde Echtgenoot, PIETER TJEBBES, in leven Roggen- en Peilmolenaar alhier, in den ouderdom van ruim 36 jaren, mij in eenen zwangeren toestand, met acht nog onverzorgde en hulpbehoevende Kinderen, in bittere droefheid achterlatende.

Het bedrijf wordt op denzelfden voet voortgezet, en des Overledenes Begunstigers om hunne voortdurende gunst verzocht.
D. R. VISSER,
Wed. TJEBBES.

Heden nacht omstreeks één uur, overleed tot mijne en mijner kinderen bittere droefheid, mijne waarde Vrouw BEITSKE WIJBES GROOTHELM, in den ouderdom van 66 jaren en ruim 5 maanden, en na eene gelukkige echt van zeven en twintig jaren.
DIRK VAN DER HEIDE.

te Vliet, bij Leeuwarden, den 24 Augustus 1833.

De Prijs der Boter te Leeuwarden, den 23 Augustus 1833, f 25. Grove Kaas f 12 : 00 à f 13 : 50.

De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe was dien zelfden dag : Rogge f 161 : 25 het Last. — Tarwe f 7 : 00 de Mudde.

PRISCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DEN 24 AUGUSTUS 1833.

NEDERLANDEN.			RUSLAND.		
	Geb.			Geb.	
Werkel. Schuld....	2½ pct.	49½	49½	49½	Obl. H. 1798 en 1816 5 pct. 101
Dito dito.....	5 "	93½	93½	93½	Obl. Hope 1828 en 29 5 " 101½ 101½ 101½
Uitgestelde Schuld...					Cert. dito 1831 en 33 5 " 92½ 92½ 92½
Kansbiljetten van dito.	f	22	22½	22	Obl. te Londen... 5 "
Amort. Sijndicaat...	4½ pct.	86½	86½	86½	Cert. te Hamburg... 5 "
Dito dito.....	3½ "	71½	71½	71½	Inschrijving in Assig. 6 " 67½
Schatkistbiljetten....	6 "				Certificaten van dito 6 "
OorlogsLasten.....	5 "	99½			POLEN.
Leening 1831.....	6 "	102			Aand. met Lot. fl. 100. f
Handel-Maatsch....	4½ "	93½			PRUISSEN.
					Aand. met Lot. R. 50 f
FRANKRIJK.					OOSTENRIJK.
Ins. Grb. p. 22 Junij 3 pct.					Aand. met Lot. f 100 f
ENGLAND.					Dito ditof 250. 4 pct. -
Ins. Grb. p. 13 Mei 3 pct.					Metalliek..... 5 pct. 93
SPANJE.					Dito te Lond. gen. 5 "
Perp. R. Emissie Am. 5 pct.	67½	67½	67½		Dito..... 2½ "
Dito dito à f 1000. 3 "	43½				W.-Bank bij Gill & C. 5 "
Cert. Osy & C. en Leg. 4 "	54½				Dito..... 4 "
Uitgest. 3 pct. Schuld					Cert. Stadsb. bij dito 2½ "
Cortes Bons te Lond. 5 "	16½	16½			Ween. Bank-Actien 3 f
Engelsche Uitgestelde.					DENEMARKEEN.
NAPELS					Negot. te Londen. 3 pct.
Certific. bij L. & B. 5 pct.					BRAZILIEN.
Dito bij Falconn. & C. 5 "					Neg. bij Roth.... 5 pct. 70
Leen. te L. bij Roths. 5 "					

Brazil. van 100 Lst. 70; Columb. 2de leening van 100 Lst. 19½; blaauwe Grieken van 300 Lst. 31½; van 500 Lst. 31½ met alle Coupons a f 6½; Cortes van 510 Lst. 16½.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN BARRADEEL, convoceren mits deze, ten verzoeke van Kerkvoogden, de Hervormde Floreenpligtigen van Wijnaldum, .. tegen Dingsdag den 10 September 1833, des voormiddags ten 10 ure,

Pietersbierum, .. tegen Dinsdag den 12
Oosterbierum, tegen Donderdag den 12
Sexbierum, .. tegen Vrijdag den 13
Tjummarum, .. tegen Zaterdag den 14
Firdgum,
in de Herberg op Dijkshoek aldaar;
Minnertsga, .. tegen Maandag den 16 dito, des voormiddags ten 11 ure, in de Kerk aldaar;

om ieder in de hunne op te nemen en na welbevinding te sluiten de Rekening en Verantwoording der Kerkvoogden over 1832, en vast te stellen de Kerkelijke Begrootingen over 1834; voorts in al de Dorpen nieuwe Kerkvoogden voor de afstredenden op den 2 Januarij 1834 te benoemen; die van Minnertsga verder tot het beramen van een vast plan van Verbouwing van des Onderwijzers- en Kosters Woning; die van Wijnaldum tot het benoemen ook van een anderen Kerkvoogd voor den overledene Jan Janzen Ouwensma; die van Firdgum hetzelfde voor den overledene Jelle Louws Fopma; en eindelijk te delibereren en te besluiten over zoodanige Voorstellen als door de onderscheidene Kerkvoogden zullen worden voorgedragen.

Sexbierum, Grietman en Assessoren voorroemd, M. S. DONIA.
den 21 Augustus 1833. Ter ordonnantie van dezelve, P. STEENSMA, Secretaris ad interim.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN WIJMBRITSERADEEL, convoceren bij deze de Dijk-Floreenpligtigen van de onderscheidene Dorpen dezer Grietenij, (met uitzondering van die van Nijhuizum,) ieder in het zijne, om wegens ieder Dorp in de Kerk of aan te wijzene plaats aldaar, tegen Woensdag den 4 September e. k., des voormiddags ten elf ure, één of twee Volmagten te stemmen, met last en volle magt op dezelve, om zonder ruggespraak, gezamenlijk met de overige Volmagten, op de wijze bij art. 10 der Zeedijks- instructien bepaald, een voordragt te doen ter vervulling der door het overlijden van den Heer Albert Aukes Aukes, vacerende post in het mindergetal, en om (des verkiezende) in plaats van de thans fungerende Dijk-Officieren, voordragt en benoeming te doen van een geheel nieuw Dijkbestuur, aangezien het Reglement en instructie dezer Contributie de dato 29 Augustus 1804 nader geredigeerd en overeenkomstig Koninklijke Besluiten gewijzigd den 11 Maart 1829, geapprobeerd is geworden bij Z. M. Besluit van den 11 November 1832 no. 19.
Sneek, Grietman en Assessoren voorroemd, S. v. W. RENGERS, Vi.
den 23 Augustus 1833. Ter ordonnantie van dezelve, R. GAASTRA, fung. Secretaris.

EXECUTORIALE VERKOOP BIJ DE REGTBANK VAN EERSTEN AANLEG, ZITTING HOUDENDE TE LEEUWARDEN, VAN:

En stuk GREIDLAND, gelegen onder den dorpe Buitenpost, Gemeente en Kanton Buitenpost, Arrondissement Leeuwarden, groot 2 bunder en 10 v. el, in den Kadastralen legger bekend sectie A, no. 203; hebbende Naastlegers ten Oosten de Erven Trijntje Jans Sijbrandi, ten Zuiden de Erven Johannes Meinardi, ten Westen de Kerk van Augustinusga, en ten Noorden de Weduwe en Erven Jan Oenes Nieuwenhuis; vijf van Reed en Drift, en genietende zulks over de Landen van de Weduwe en Erven Jan Oenes Nieuwenhuis tot op den weg; zijnde vrij van Floreen en bij Anne Binderts Kloosterman als huurder in gebruik, voor eene jaarlijksche huur van 60 gulden, tot Peul 1837.

Gearresteerd ter requisitie van Thomas Roukes, zonder bedrijf, wonende te Leeuwarden, in dezen domicilie stellerde bij Mr. C. C. WARMOLTS, Procureur wonende te Leeuwarden, voor denzelfden als zoodanig occuperende, en ten laste van Tede Sjoerds Sjoerdsma, zonder bedrijf, wonende te Leeuwarden.

Bij Proces-Verbaal van den 25 Julij 1833, overgeschreven op het Bureau der Hijpotheken te Leeuwarden den 5 Augustus 1833, en ter Griffie der Regtbank voornoemd den 12 Augustus 1833; waarvan Kopij gelaten is aan den Heer W. B. KLOOSTERMAN, Assessor van de Grietenij Achtcarpelen, wonende onder Twijzel, en aan den Heer H. FERINGA, Jz., Griffier bij het Vrederegert van het kanton Buitenpost, wonende te Augustinusga.

De eerste Publicatie der Memorie van Lasten zal plaats hebben op Vrijdag den 20 September 1833, ten 10 ure des voormiddags, ter Rolle der Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te Leeuwarden, op het voormalig Landhuis aldaar.

Voor Extract conform, C. C. WARMOLTS, Procureur.

M. L. J. HUBER, Notaris te Sneek, zal, op Donderdag den 20 Augustus 1833, des voormiddags ten 11 ure precies, ten huize van den Societethouder Heringa te Sneek, publiek veilen: Eene uitmuntende partij BLOEMBOLLEN, bestaande in Hyacinten, Trosnarcissen, Tijloosen, Crocussen, Duc van Tholl, vroege dubbele en late Tulpen, Iriassen, Kroonimperialen, Leliën, enz., enz.; zoo wel geschikt voor Potten als voor den open Grond.

De Notaris R. de JONG POSTHUMUS, te Joure, zal, ten verzoeke van den Hoog Wel Geboren Heer Jhr. Mr. M. VAN PUTTKAMMER, Procureur te Sneek, qq., op Zaterdag den 31 Augustus 1833, in het openbaar veilen en op Zaterdag den 7 September 1833 finaal, verkopen, telkens des namiddags om 3 uren, ten huize van den Kastelein Meijer, op de Oude Schouw:

De GEREGTE HELFT van zeker geoctrooieerd VBERSCHIP cum annexis, met het regt van VEER, varende wekelijks vice versa van Oldeboorn op Leeuwarden en op Sneek, voor eigen rekening, en bovendien op de Gorredijk, in gemeenschap met de eigenaren der Veren van Oldeboorn op het Heerenveen en op de Joure, behoorende de wederhelft aan Douwe Tjitzes de Groot, te Oldeboorn. — De aanvaarding dadelijk na den verkoop geschieden, en de termijnen van betaling zullen gemakkelijk worden gesteld.

Op den dag der veiling, zal gemeld Vaarttuig op de Oude Schouw aanwezig zijn, Omtrent de Voorwaarden, zijn nadere informatien te bekomen bij bovengenoemden Procureur en Notaris.

BOELGOED.

Op Donderdag den 29 Augustus aanstaande, des voormiddags om 10 uren, zullen, in de Bank van Leening te Leeuwarden, worden verkocht: De niet geloste PANDEN van GOUD en ZILVER, ingebracht in de maanden April, Mei en Junij 1832.

Bij toeval uit de hand TE HUUR of TE KOOP, gedurende de maand Augustus: De HEEREN HUIZINGE en vruchtbare TUIN, voorzien met vele Vruchtbomen, Welgelegen genaamd, buiten de voormalige Hoeksterpoort te Leeuwarden, aan den Straatweg, bij de Nieuwe Brug.

Nadere informatien zijn te bekomen bij den Heer en Mr. T. S. TROMP, letter B, no. 419.

BIJ TOEVAL TE HUUR,

Op den 12 November e. k.: Een HUIS, bestaande in vier Kamers, kleine Keuken, Binnenplaats, Kelder, Turf- en ruime Linnenzolder, staande op de Tweebakmarkt, wijk C, no. 105. Te bevragen bij den Heer W. R. VAN SIPPAMA, wijk C, no. 104.

TE HUUR,

Om dadelijk te kunnen aanvaarden: Een HECHT en NET HUIS, met PLAATS, STEEG en verdere gerijfelikheden, staande op de Turfmarkt, letter A, no. 278, te Leeuwarden. Nadere informatie bij B. ARONS DRIELSMa, Negotiant in Effecten aldaar.

Een ieder die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan den Boedel, nagelaten door wijlen JOHANNES RINSMA, in leven laatst Waagmeester te Harlingen, gelieve daarvan vóór of op den 1 September 1833, op- en aangave te doen aan RUUD LOURENS TUINGA, Brood- en Kleinbakker te Harlingen.

De ondergeekende heeft de eer aan den Handel bekend te maken, dat hij, uithoofde van veegeforderden leeftijd zijn KASSIERS-KANTOOR met alle dezelfde verrichtingen, zoo ook de betalingen van renten op Coupons en Inschrijvingen, (alleen de handel in Effecten uitgezonderd) op primo September aanstaande zal overdragen aan den Heer A. GRATAMA, ter dezer Stede.

Dankbaar voor het zoo lang en in zulk eene ruime mate genoten vertrouwen, acht hij het zich verder tot eene aangename taak, om ook zijnen opvolger in de vriendschap zijner oude betrekkingen, dringende aan te bevelen.
P. VAN WICHEREN.
Leeuwarden, Augustus 1833.

Daar ten gevolge van bovenstaande kennisgeving het Kantoor van den Heer P. VAN WICHEREN, in deszelfs geheelen omvang, (de handel in Fondsen alleen uitgezonderd) den eersten September e. k. op den ondergeteekende zal overgaan, om vervolgens onder diens naam te worden voortgezet, zoo neemt hij de vrijheid om zijn Etablissement, niet alleen in het vertrouwen der oudere begunstigers van dit Huis, maar ook in dat van nieuwen, op het minzaamst aan te bevelen.

Het Kantoor wordt van af 1° September gehouden in de Groote Hoogstraat, letter H, no. 119.
Leeuwarden, Augustus 1833.
A. GRATAMA.

De ondergeteekende wonende in de Kleine Hoogstraat over den Heer J. Dijkhout, alhier, biedt zijne Stadgenooten zijne dienst aan, tot bezorging van hunnen verschuldigde geldelijke aanslag in de directe belastingen, betaalbaar bij den Heer Ontvanger W. R. van Sippama; — alsmede tot het schrijven van allerlei soort van onderhandsche acten en requesten, (zoo wel voor hen die buiten als binnen deze gemeente woonachtig zijn) welke mogten vermeen te hoog of abusievelijk in de kohieren van het personeel en patent te zijn aangeslagen.

Verders recomandeert hij zich in het bekendmaken van geboorte- en sterfgevallen, kunnende verzekerd zijn van eene accurate rondzegging, alzoo hij door eene ondervinding van eene reeks van jaren, der ingezetenen woonplaats nauwkeurig kent.
G. GERBENZON.

Engelsch-glimmend-Smeer.

Voor Schoenen en Laarsen, in alle opzichten uitmuntende, à 50 cents bij de heele en 25 cents bij de halve flesch verkrijgbaar met berigt bij den Apotheker J. C. H. VAN HARINXMA bij de Kelders te Leeuwarden.

Cursus, om zich in weinig lessen in de Schrijfkunst te volmaken.

De eenige Onderwijzer dezer geheel nieuwe Methode, waardoor men zoo spoedig als zeker eene schoone loopende hand verkrijgt, zal ook alhier op zijne reize vertoeven. — Zijl, welke alzo van dit onderwils wenschen gebruik te maken, gelieven zich binnen 8 dagen ten zijnent aan te melden, alwaar de handschriften van reeds gevormde schrijvers dagelijks te zien zijn; wordende geene betaling gevorderd vóór de leerling bekwaam zijl. — Adres bij de Erven van der Feen, in het logement de Phoenix, te Leeuwarden.
F. WOUTMAN, Jr., Calligraphe Onderwijzer.

HARDDRAPERIJ.

Met vereischte permissie van het Bestuur van Doniawarstal, gedenkt de Kastelein MR. DE JONG en eenige Liefhebbers te Langweer, op Donderdag den 29 Augustus 1833, te laten Verharddraven: Eene ZILVEREN TABAKSDOOS; door Paarden die geen Stads prijs en ook te Langweer geen prijs gewonnen hebben, en tot genoegen der Keurmeesters zijl.

De Liefhebbers worden verzocht zich vroegtijdig aan te geven, terwijl de Draverij des namiddags precies ten twee ure een aanvang zal nemen.

Kaatspartij te Pingjum.

Met vereischte consent van het Grietenijbestuur van Wonseradeel, gedenken eenige Ingezetenen te Pingjum, op Zondag den eersten September 1833, des namiddags ten drie ure, te laten Verkaatsen, en aan de winners vrij te vereeren: Drie fraaije ZILVEREN LEPELS. De Liefhebbers worden verzocht zich tijdig aan te geven, ten huize van K. J. ANDELA, in de herberg de Hoop te Pingjum.

Met consent van de Edel Achtb. Heeren Burgemeester en Wethouders der stad M. Bolsward, gedenken de Kasteleins H. DIJKSTRA, H. MEIJER en W. H. WIEBES, aldaar, op Vrijdag den 6 September 1833, des namiddags precies ten 2 ure, te laten Verharddraven met Paard en Chais, en aan de winners vrij te vereeren: Eene fraaije ZILVEREN TABAKSDOOS tot prijs, en een paar fraai bewerkte HOOFDSTELLEN tot premie. Zullende tot deze Draverij worden toegelaten alle Paarden, mits tot genoegen der Keurmeesters en geene Stads prijs gewonnen hebben. Wordende de Liefhebbers tevens uitgenoodigd zich vroegtijdig, en wel des voormiddags van tien tot des middags twaalf ure, ten huize van den Kastelein H. Dijkstra voornoemd te vervoegen, ten einde hunne Paarden ter keuring aan te geven, de Conditien te hooren lezen, en daarna te loten.

Men verlangt in eene APOTHEEK te Leeuwarden, tegen 1° November of eerder, een BEDIENDE, voorzien van bewijzen van kunde en goed gedrag. Adres met franco Brieven onder letter Z, ten Kantore dezer Courant.

Vier SCHEEPSTIMMERKNECHTEN, hun werk goed verstaande, kunnen voor een geruimen tijd, dadelijk werk bekomen bij H. O. BROUWER, te Makkum; bij wien men zich in persoon gelieve te vervoegen.

Eene welke eene ACCEPTATIE verloren heeft ter somma van een duizend gulden, in dato 25 Augustus 1825, zeczekende L. L. Godschalk, kan dezelve terug bekomen bij den Heer W. R. VAN SIPPAMA, Ontvanger van de Directe Belastingen te Leeuwarden; mits, betelende de kosten advertentij.